

Բոլոր ազգաց առաջի
երգելով երգ սաղմոսաց .
Մեծ եղն Քո գըմովիմին
Դէպ ի ընտրեալդ թագաւոր .
Դաւիմի Քոյին օծելց
Եւ զաւակաց իւր բոլոր :

Շարտանակելի

Հ. Քերոզի Վ. Գուշևերեան

ՌՈՒՍԱՍՏԱՆԻ ԴՐԱԽՏՆ

Աչքով տեսածին հաւատք ընծայելը աւելի ապահով է, քան թէ վկայութեամբ այլոց հաստատածին, ի բաց առեալ ինչ որ ի սուրբ Գրոց կը կարդանք կամ կը լսենք:

Սուրբ Գիրքը Կ'ըսէ, որ Աստուած արարչագրծութեան վեցերորդ օրը մարդոց ստեղծելն ետքը, գեղեցիկ ու զուարձալի պարտէզիմի մէջ դրաւ, որ դրախտ կ'ըսուէր. Թէպէտ և սուրբ Գիրքը ուրիշ գրախտի վրայ յիշատակութիւն չըներ, բայց միայն ուր որ կը ընակէր Ազամ, գետ անմեղութեան վեճակը չիորմնցուցած, ի վիրայ այսոր ամենայնի, եթէ ճանապարհորդութեան ելլենք, կամ թէ առ պակասելոյ միջոցի ուղարկութեան, ճանապարհորդաց գրուաժքները աշքէ անցընելու ըլլանք, լայնատարած հողագնտին վրայ զանազան դրախտներու կը հանդիպինք, յորոց մէկն է ներկայ յօդուածիս « Խոսաստանի դրախտն » վերնագրով նկարագրածը:

Անցեալ տարւոյն նոյեմբերի Յ-ին ըստ Յուլիան տօմարի, հեռագրոյ միջոցաւ հրաւիրուեցաց յԱլուրդա գիւղը, Մարգար Ալեքսիսան խոտրընցի կաթողիկէ ազգային Ծատրեկան հացագործը խոսառվանցնելու համար, որ մահացու հրանդէր:

Եթիեալ ամսոյ 7 ին, առաւտեան ժամը 8 ին ճամբայ ելանք ի Սիմֆերոպոլէ ճեպընթաց կառօք, առանց ուշ դնելու օրոյն դաժանութեանը, որ գիպաւածով նոյն օրը աշնանային գեղեցիկ օքը յանկարծ ձմեռուան ձև առնելով, տղիորին վրայ սարսափ կը բերէր. որովհետեւ ՅԱլուրդա գիւղը Սիմֆերոպոլէն 106 վերսդէ հեռու է, զոր շրս ձեռլ կէ ժամաւան մէջ հազիւ կարելի է ընել, ամէն երկու ժամ կառքին ձիերը փոխելով հանդեր:

Ինչպէս յայտնի է բանասէր ընթերցնաց, Խրիստո հարաւային կորմը Սև ծով եղերը, իերանց գօտի մէջ կայ, որոց բարձրագրոյնը « Զատըր սաղը » կը կոյսի, վրանի ծևոլ բարձրանալով յերկինս, որոց բարձրութիւնը է 11/2 վերսդ, ծովուն երեսէն: Սիմֆերոպոլէն Ալուշտա, Ելագա, Ալուրդա և ուրիշ տեղեր երթալու համար, այլ լիրանց գոտոյն միւս կորմը պէտք է անցնիւ, կողմանի Զատըր տաղին վրայ ելլելով գրեթէ կէսին բարձրութեամբը, միւս կողմը անցնելու համար: Թէ և յուրա էր, բայց բարեբաղդաբար ճամբանիս լաւ և ապահով, թէպէտ և ասկէ երեք տարի առաջ շատ դժբաղդութեանց կը հանդիպէին ուղևորք՝ աւազակաց պատճառաւ, ահազին անտառուու լիուը ելլելու և իջնելու ժամանակ. հիմայ գոհութիւն Աստուած, աւազակաց և գողմանէ բու-

- * Զատ երկայնութեան Ռուսաց: Մէկ վերսդ = 1080 մետրի:

լորովին ապահով է։ Ժամը մէկ էր կեսօրուցնէ ետքը, երբ հասանք լեռան այն կէսը, որ պիտի իշնէինք դէպ ի վրո Ջիւնապատ ճամբան, ու հիւսիսէն փած ցրտագին հովը, ուղևորաց վրայ՝ որ ընդ ամէնը 7 հոգի էինք՝ սարսուս կը թերէ, թէ և մուշտակներով զրահաւորուած, հազիւ կարելի էր դիմանալ հիւսիսային կատաղութեան դէմ։ Վերջապէս դէպ ի վար իշնելու ժամնանակ ազատեցանք վտանգն, որովհետև դէմ և հետզհտէտ մօտենալով ծովեզերքին, ժամը 2 ու կէսին կէսօրուցնէ ետքը, հասանք յլլուշչա գեղը, ուր ծովային բաղանեաց, և թէվութեան համար խաղող ուտելու պատճառաւ հիւսիսային Ռուսաստանէն և Խօրիմուայլ և այլ քաղաքներէ շատերը կը լեցուին Ցունիս ամսէն սկսեալ մինչև Սեպտեմբերի վերջերը։ — Ալուշտա զիւղին զիրքը զարմանալի բան մը չէ Խրիմուորիշերու համեմատութեամբ, զորկ ըլլալով զիւղական տեսարաններէ և նաւահանգստէ, ուր ամսուատեն շարաթը և Իրկու անզամ միայն կը հանդիպին եկող գնացող լոգենաւու, ծովեզերքէն հեռու կենալով, ջրոյն ծանծաղութեանը համար։

Ժամը 3 ին ճամբայ ելլելով Ալուշտայէն, նոյն օրը երեկոյեան ժամը 8 և կէսը անցած հասանք Եսալդա ծովեզերեայ քաղաքը, որոյ գեղեցիկ լուսաւորութիւնը անբաւ կազակառ կանթենենքով, հեռուէն կը փայլէր։ Թէպէս մարմիննիս տաք, բայց ոսքերնիս սառ կորած ցրտէն, իշնանք կապէն, և ստիպութեցանք նոյն զիշեր «Hôtel de France» ըսուած պանդոկը իշնաննել։

Ներկրորդ օրը փոթագի կանուխ ելլել անկողնէս, որպէս զի կարենամ քաղաքին այլ և այլ մասերը շտապաւ աչքէ անցնելով գաղափար մը ստանալ, որովհետև առաւտեան ժամը 10 ին պիտի ելլեր ճնեպընթացը դէպ ի Ալուրդա երթալու։ Փաղաքին գեղեցիկ զիրքը ծառազարդ լեռանց ստորոտը, ընդարձակ ծովը գիւղաց, զարմացոց զիս, և խոսիյոյ Նախոլի փառաւոր քաղաքը կը յիշեցնէր ինձ։ Ափոսն որ ժամանակի յի ներեց ինձ քննել մանրանաբար առաջն տեղերը, որոնք իրարևէ գեղեցիկ կ'երևացին աշխերուս Մեծագոյն մասը քաղաքին քարոյատակ է, իրարևէ չըեղ պալատներով ու խանութեներով, մասնաւորակս ծովեզերքը, որոյ կրախաէս (ciment) լայն ճնելիքը ծովեզերքին երկայնութեամբ, ազնուական ձև մը կ'ընծայեն քաղաքին։ Ամէն կողմը ծառատունկ, զուարճութեան տեղերն անպակաս, մանաւանդ պարտէ զները կանաչազգեստ ծառերով և ամէն կողմերէ բղիսած ախորժելի ու առողջարար պաղ ջրերով։ Քաղաքին մաքրութիւնը եգակի բան մըն է, զոր ՚ի Սիմֆերոպոլ անգամ, որ Խրիմու մայրաքաղաքն է և ամեռու կուսակալի, կարելի չէ տեսնել։ Ամառ ծովային բաղանեաց պատճառաւ օտարականք կը լեցուին քաղաքը, որոնց մեծագոյն մասը Բուսաց ազնուականներն են, և առաջին կարդի հարրատները։ Կիւսիսային կողմերն եկած։ շատ օտարազգիներ ալ կը գտնուին քաղաքին մէջ, մասնաւորակէ Գաղղիացիք, որոնք մեծամեծ առևտուուր կ'ընեն Եւրոպայի հետ։

Եսալդայի կաթողիկէ ժողովուրդը կը վերաբերի Ամֆերապոլի լատինածէս ժողովրդապետութեան։ մեր կաթողիկէ ազգայիններէն ալ, քանի մը միշակ կարդի ընասնէք կը գտնուին մէջերնին։

Ըստ պայմաննեալ ժամանակին ժամը 10 ին ճնեպընթացը սուլելով, նշան տուաւ ուղևորաց, որ ճամբայ պիտի ելլէ դէպ ի Ալուրդա։ Ես ալ ստիպուած տեսածներս և չի տեսածներ թողու, փոթալով կառքը մոյա և ճամբայ ելանք։

Օդը պայծառ էր, արեւոն ճառագայթք իրենց աշնանային ախորժելի տաքութիւնը արդէն սկսել էին սփառէլ մթնոլորտին մէջ, այնպէս որ ամսունային թեթեւ զգեստով կարելի էր անվնաս ճանապարհորդել։ Ճամբանիս ալ օդոյն պայծառութեան նման պանչելի էր, զարմանալի զիւղական տեսարաններով։ Հարա-

այսին կողմէն Աև ծովուն անալէկն երևոյթը, հիւսիսէն ալ լերանց գոտին, աւ մառնային կանաչութեամբ զարդարուն անտառներով:

Արփեծի նման չորս մոխրագոյն կառաձիգ ձիբրը, առանց մորակի կը թոցնէին զմեզ, որոնք կարծես թէ ուլեորաց հաճոյք մը ընելու նպատակաւ, կը փութային վայրկեան մը առաջ հասցնել զիւրաքանչիւրը իրեն սահմանեալ տեղուց շաման հիւսալի բնութեան տեսարանները զիւրար յաջրդելով, հետզհետէ կը գեղցկանային, մանաւանդ քանի կը մօտենայինք Ալուրգայի. վասն դի ծովեզերքէն քիչ հեռու, միակերպ լերանց ստորոտը կողմանկի ելեէներով ժառերու մէ չին կ'անցնէինք, ուր նաև թըրուածնի խոտոթիւնը ուրիշ տեղերէ անհամեմատ աւելի ըլլալով, այն աստիճանի կ'ազդէ մարդուն վրայ, կենդանութիւն և կայտառութիւն պատճառելով, որ մեռեալները միայն յարուցանելու կարողութեան ասհմանը կը դադրի:

Ցորեկուան ժամը ՀՀ ու կէսին հասանք Ալուրգա ժամադրեալ տեղին, որոյ զուէ ցերական տեսարանն նման զեղցկութիւնը ապչեցուց զմեզ: Հիւսանդ հացագործին մարդկիներէն մէկը դիմաւորելով մեզ, տարա զարդարուն պանդոկ մը, ծառազարդ ըլլակի մը վրայ, որոյ պատուհաններէն նայելով շրո կողմն, միտքս եկան Երուպա տեսած իրարմէ զերազանց դրախտները և զուարձութեանց տեղերը:

Մինչդեռ այսպիսի խորհրդածութեամբք զմայլած էի, յանկարծ բացառ սենեկին դուռը հիւսանդին ամուսինը, և պատշաճ յարգութեամբք ողլունելով զմեզ, պատուական կերակուր և ըմպելիք հրամցուց, յիս որոյ բաղաքավար խօսքերով կը հրաւիրէր զմեզ ի տես և յայցելութիւն առն իւրոյ: Հիւսանդին կենաց վերջին վայրկեանները միսիթարութիւն և սփոփանք մատուցանել, ոչ միայն քրիստոնէական, այլ և մարդկութեան պարտք համարելով, փութացինք կառարել խընդիրքը, հիւսանդին տունը երթալով, որ զմեզ տեսնելուն պէն ուժ եկաւ վրան, և պառկած տեղէն ելլերն այսպիս իր համբը, թէ իր բարերար անհուն Ստեղծողին հետ կը այսպիս հաշուուի խոստովանութեան սուրբ խորհրդով, զոր ամենայն շերտեռանդութեամբ և ճշմարիս զղնմանք կառարելով յաշորդ որը, գոտա թէ հոգեոր և թէ մարմնաւոր առողջակթիւնը:

Աև ովկ կրնայ պատմել մեր բազզը և արախութիւնը, որ թերեւ մակուան դուռը հասած կազդուրեալ հիւսանդին, և իր կատարինէ պատուական կենացիցին ինտումին աւելի եղաւ. նախ որ հիւսանդը առողջացաւ բարյապէս և նիւթապէս, երկրորդ տեղւոյն բնութեան զեղցկութեանը մասնակցութիւնը, աւ առանց խառնուրդի տիսուր զգացմանց:

Վերջապէս գործերնի բարին լմնալով, հանդարտ և անվրդով սրտով, երեք օր յանորդաբար տեղւոյն ամենայն հրաշալիքը դիտելու ելանք, ուսկից կարելի չէ կտանալ, որոյ դիմաց կեանք է զեղարուեամբք և անոր բնական պատկերները:

Ամբողջ Ալուրգա գիւղը, որոյ ընակիչը կը հարիր հոգի ին մեծաւ մասմբ թաթար և իլուս, զեղցիկ ծառատունն պարտէզի մը կը նմանի ծաղիկներով անպական, ուր մինչեւ այս եղանակին վարդենիները գեռ ծաղկով լցումն էին: Լերան վրայ այլ և այլ բարձրութեամբք աստ անդ ծահերուն մէջէն երեսած զարմանալի շէնքերը, զորիցերական նարտարապետութեամբ, մէմէկ ծաղկի կը նմանին, զոր վարձու կ'առնուն թաւսաստանի ընտանիք և անոնց նման մեծամեծներ և հարուստներ թանկագին վարձով, ուր անբաւ բազմութեամբք կը ժողովին ամառը, կէս մը ծովային բազանեաց պատճառաւ, կէս մ'ալ անձնական զուարձութեան, կենսաւու ուր ծըծելու, անուշ ու պաղ ջուրերը խմելու համար: Որ կողմը երթաւ, որ կողմը գառնաս, կանաչազարդ անտառներէ, ծառատունկ ըլլարներէ, ծաղկազարդ պարտէզներէ զատ այլ ինչ տեսներ:

Գիւղին հարաւային կողմը, սև ծովուն ափունքը, հրաշալիք մ'է բնութեան, զոր անկարելի է պատմել, ուր նաև հանգիստ կերպով կարելի է լուացուի, չուրը ծանծազ ըլլալուն պատճառաւ. իսկ հիւսիսային կողմը բարձր քարաժայերով պատուարուած, քագաթնին ծիւնապատ, որոց վարի կողմը մինչև ստորոտը հիանալի անտառները բնութեան հրաշալիքը, Աստուծոյ էութեանը և անսահման իմաստութեանը ու ճարտարութեանը ապացոյցներն են: Զեմ կարծեր որ այս իմաստաւէրները, որոնք կը տարակուանի Աստուծոյ էութեանը վրայ՝ եթէ Ալուրդայի սարերուն վրայ ելլէին ու շորս դին նայէին, շիլուծ էր տարակոյս նին, եթէ ուղի տրանքանութեամբ զննէին բնութիւնը:

Ալուրդային մէջ նշանաւոր է Վորոնձով իշխանին մեծագործ ու շքեղ ամառանցը, որ շինուած է 1854 ին, տաղած կանաչագոյն կրանիի քարե՛, քիչ շատ գոթացի ճարտարապետութեամբ: Նքեղ պալատին մեծագործութեան տեսպը, յայտարար նշան է և ներքին փառաւորութեան, որ տեսնողին հետաքրքրութիւնը կը շարժէ ներս մտնելու: Բաց յայլոց, զորս մի տա մի նշանաշնորհ երկան գրութեան կարօտ է և ժամանակի, հոյակապ պալատին ներքին մասին նկատմամբ, յիշատակաց և առանձին ուշագրութեան արժանի է մեծ դահլիճը, որոյ տարածութիւնն է 524 քառակուսի կանգուն*, և որոյ ձեղունը, միակտուր գոգաւոր հաստ ապակիէ է, մէջը ողջ ողջ ձկներով, վրան ալ պըզընձէ թիթեղով ծածկած, անձրեւէն և խառնակ ողերէ պահպանելու համար: Ազակին մէջի չուրը հետոցետէ արուեստական կերպով մէկ կողմէն լեռներէն կուգայ, միր կողմէն ալ խողովակի միջոցով կը վազէ, ոճովը կը թափի: Չուարձալիք տեսարան մի է, ընդարձակ դահլիճն մէջ կենալով, վեր նայած ժամանակդ տեսնել ձեղունին վրայ անբար ձկանց շարժումը և իրենց զանազան խաղերը: Պալատին պարտէզը իրեն աննառովը մէկունդ բնութեան նոյնպէս պանչելիք մ'է անպատմելի գեղեցկութեամբք, տուկից կշտանալը անկարելի է որ և իցէ անձի: Տարածութիւնն է 180 քառակուսի վէրսդ, ամենայն տեսակ պտղատու և անպտուզ ծառերով ու ծաղիկներով զարդարուած, ուր սուրբ Գըրոց յիշատակած երկու ծառերը միայն, այսինքն «ծառ իշնոց, և ծառ գիտութեան բորս» և լորին » կարելի է սեել, որ կը պակսին: Անտառին մէջն դէպ ի ծով վաղող առուակներուն շառաչիւնը, այլ և այլ խոտունինք ու լեռներու զղբուածքներ, կենանաւթիւն կը բերեն թէ տեսնողին ու թէ նոյն իսկ բնութեան վրայ:

Աւանդութեամբ կը պատմեն տեղացի ծերերը, թէ Վորոնձով իշխանին 68 միլիոն ռուպերի նստակ ըլլայ յիշեալ պալատի իր պարտէզովն ու անտառովը մէկունդ, որ հիմայ իր ժառանգներուն ձեռքն է, ուր երբեմն և կայսերական ընտանիքը կուգայ բնիթրպուրկէն, տեղոյն քաղցրութիւնը վայելելու համար:

* Իուսական մի կանգունը = 72 հարիւրոդամեդրէ:

Հ. Ենա. Զիգի